

„Novu zapovest vam dajem: ljubite jedan drugog kao što sam ja vas ljubio” (Jv 13.34)

Nalazimo se u trenutku poslednje večere. Isus je za stolom sa svojim učenicima, i upravo im je oprao noge. Nekoliko sati posle toga biće uhapšen, osuđen na smrt i razapet. Kada vreme ističe i stiže se do cilja, izgovoraju se najvažnije stvari: predaje se „testament“.

Jevandjelje po Jovanu, u ovom kontekstu, ne beleži ustanovljenje Evharistije. Umesto toga govori o pranju nogu. I u tom svetlu treba razumeti novu zapovest. Isus prvo čini, a zatim poučava i zato njegova reč ima autoritet.

Zapovest da se ljubi bližnji bila je prisutna već u Starom Zavetu: „*Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe*“ (Lev 19,18). Isus međutim ističe novi aspekt, a to je reciprocitet: međusobna ljubav, koja stvara zajednicu učenika i koja se po tome razlikuje od onih drugih.

Ona ima svoje korene u samom božanskom životu, u trojstvenoj dinamici koja je objavljena čoveku preko Sina. Kjara Lubik nam za to daje primer, dajući nam sliku koja može da nas prosvetli: „*Kada je Isus došao na zemlju, nije počeo ni iz čega kao što je to slučaj svakoga od nas, nego je došavši iz neba, poput emigranta, koji se kada ode u daleku zemlju nesumnjivo prilagođava novoj sredini, ali donosi i svoje navike i običaje i često nastavlja da govori svojim jezikom, takose i Isus prilagodio životu svakog čoveka na zemlji ali je doneo – jer je bio Bog – način života Trojice koji je ljubav, uzajamna ljubav*” ^[1].

„Novu zapovest vam dajem: ljubite jedan drugog kao što sam ja vas ljubio.”

Ovde ulazimo u srž Isusove poruke, koja nas vraća u svežinu prvih hrišćanskih zajednica i koja i danas može biti obeležje svih naših grupa i udruženja. U okruženju gde je uzajamnost živa stvarnost, čovek doživljava smisao svog postojanja, nalazi snagu da krene napred u trenucima bola i patnje, podržava se u neizbežnim poteškoćama, uživa u radosti.

Mnogo je izazova sa kojima se svakodnevno suočavamo: pandemija, polarizacija, siromaštvo, sukobi. Zamislimo na trenutak šta bi se desilo kada bismo mogli da sprovodimo ovu Reč u praksu na dnevnoj bazi: bili bismo suočeni sa novim perspektivama, otvorio bi nam se pred očima projekat humanosti, razlog za nadu. Ali ko nas sprečava da ovaj Život probudimo u sebi? I da oživimo oko sebe odnose bratstva koji bi se protezali sve do kraja sveta?

„Novu zapovest vam dajem: ljubite jedan drugog kao što sam ja vas ljubio.”

Marta je mlada volonterka koja pomaže zatvorenici u pripremama za fakultetske ispite. „Prvi put kada sam došla u zatvor, srela sam bojazne i slabe ljude. Trudila sam se da uspostavim profesionalni odnos, pa

prijateljstvo, zasnovano na poštovanju i slušanju. Ubrzo sam shvatila da zatvorenici ne pomažem samo ja, već i oni meni. Jednom, kada sam pomagala studentu na ispitu, izgubila sam osobu iz porodice a njemu je presuda potvrđena na apelacionom sudu. Oboje smo bili u veoma lošem stanju. Na časovima sam videla da on u sebi nosi veliku bol, koju je uspeo i da mi poveri. Zajedničko nošenje težine te boli pomoglo nam je oboma da krenemo napred. Kada je završio ispit, došao je da mi se zahvali, rekavši mi da bez mene ne bi uspeo. Ako je s jedne strane prestao jedan život u mojoj porodici, s druge strane sam osećala da sam spasila drugi. Shvatila sam da reciprocitet omogućava stvaranje istinskih odnosa, prijateljstva i poštovanja "^[2].

Leticija Magri

^[1] K. Lubik, *Maria trasparenza di Dio*, Città Nuova, Rim 2003, str. 72-73.

^[2] Up. <http://www.unitedworldproject.org/workshop/unesperienza-al-di-la-delle-sbarre-relazioni-di-cura-reciproca/>.